

मृदावास्तु विशेषतः । भीता कटा याति बन्धोः स्वक-
मन्यत् स्ववाततः । १० मृदाभेदे तन्मयाः ।

११ प्रस्तरभेदे । युक्तकक्षतरौ तल्लक्षणं यथा “की-
रोदकूलेऽपि सुराद्रुदेते तद्व्यतीऽपि प्रभवन्ति शङ्खाः ।
अरुक्त्वर्थाः शशिगुह्यभासः सुसुक्ष्माः सुखो म-
हान्तः । ते वासदक्षिणावर्त्तभेदेन द्विविधा मताः ।
दक्षिणावर्त्तशङ्खस्तु कुर्वादावुर्ग्रथोपनम् । तेनैव शिरसा
यस्तु मृदधानः प्रतीक्यति । वारि हित्वा स पापानि
पुण्यमाप्नोति मानवः । हस्तत्वं क्षिप्रताकृत्यं शङ्खोति
गुणतयम् । आवर्त्तभङ्गदोषो हि हेनयागादिनश्यति ।
द्रव्यादिजातिभेदेन च पुनस्तद्विधः ।

“ये क्षिप्रमहृणाकारा रुद्रो लववस्तया । मृदावाः
प्रस्तराश्रयाः सर्वकर्मसु शोभनाः । ये हृदाङ्गाः सुगुह्य-
मृदां शशिभागिनः । अश्रुतानः क्षत्रियाश्रयाः कर्क-
शाङ्गास्तथैव च । रुद्रो युक्तो ये तु ये स्त्रेहेनेव
रचिताः । ते वैश्याः क्षत्रविभक्त्या युजन्ते सर्वकर्मसु ।
ये कर्करावृताङ्गाश्च कर्करा ये प्रतिष्ठिताः । येऽत्यन्तगुह्यः
क्षिप्रान्ते मृदाः प्रस्तराधमाः । इति मोक्षमशेषेण
सम्यक् पाषाणलक्षणम् । विचार्य मतिमान् कार्यो नि-
योक्तव्यं विचक्षणेः ।

शङ्खक न० शङ्खस्य विकारः पुनः । शङ्खजाते वलयाकारे
पदार्थे मेदिनि० शिरोरोगे पु० तस्य लक्षणं यथा
“पित्तरक्तानिलादुदाः मृदुदेते विभूर्जिताः । तीव्र
कन्दाहुरोगं हि शोथं कुर्वन्ति दाहकम् । शशिरो-
विषवदेनाक्षिरुध्याश्च गलं तथा । तिराताच्छी-
वितं हन्ति शङ्खो नाम नामतः । तत्रहृत्कोवि-
तमेषज्यं प्रत्याख्येकस्य कारयेत् । पित्तरक्तानिला
इत्यत्र कफोऽपि योज्यः “जतातुतापः कफपित्तरक्तै-
रिति” सुप्तवचनान् । विभूर्जिताः प्रवृद्धाः तिराताश्च
तिरातमध्ये शारयति” भावप्र० ।

शङ्खकार पु० शङ्खं तद्विकारं वलयाकारं पदार्थं करोति
ल-व-य- । वर्षसङ्हरजातिभेदे (गोचारी) । स तु मृदागर्भे
विभूर्जितो जातः मृद्वै । [कायां त्रिका० ।

शङ्खचरी स्त्री शङ्ख ललाटास्थि चरति चर-ट । ललाटि-
शङ्खवर्चा स्त्री शङ्खस्य वर्चा भूषा यतः । ललाटिकायां
शङ्खर० । [छण्यं क्षमिहरं परम्] राजव० ।

शङ्खचूर्णं न० इत० । शङ्खजाते चूर्णे । “शङ्खचूर्णं कटु क्षार-
शङ्खद्रावक पु० क्षीपधविषेहे । तत्पुष्पादि यथा “अक-

कुही तथा चिन्ता तिलान्मृद्वधितवम् । अषाढा-
भक्त्यनं वस्त्रपूतं जलं करेत् । रुद्रमृता पचेदुत्तमं वाय-
लवणताङ्गम् । लवणेन समौ मृदाक्षौ द्वौ क्षारौ टङ्ख्यं
तथा । समुद्रफेनगोदन्तकाशीशं क्षोरका तथा ।
द्विगुणं पञ्चलवणं मातुलुङ्गरसेन च । काचकूपान्तु
सप्ताहं वासयेदक्षुयोगतः । शङ्खचूर्णपत्रं दत्त्वा वाक्पथो
यन्तुसङ्करेत् । सर्वधातुन हरेच्छीघ्रं वराटीशङ्ख-
ादका । उदरादिकरोगाणां शब्दो हि नाशकः
परः” भैषज्यर० “योगिनीभैरवाभ्याश्च बलिमादौ
प्रदापयेत् । पश्चाद् यन्त्रस्य कर्त्तव्यमेवाह परमेश्वरी ।
रघुः शङ्खद्रो नाम शम्भुदेवेन भाषितः । गुह्याद्
गुह्यतमं गुह्यामिदानीं कथ्यते मया । शङ्खचूर्णं यव-
क्षारं सर्जिकाक्षारटङ्खम् । समक्षं पञ्चलवणं स्फ-
टिकारी मृदादरः । काचकूपं तत्र । क्षिप्या वाक्पथो
यन्तुसङ्करेत् । यामार्गं द्वावयत्सेन शङ्खशुक्तिवरा-
टकान् । अर्थांसि नाशयेत् षट् च मूलजङ्घाशरीरं
तथा । उदरादिविधं हन्ति शुक्लमृगोदराणि च ।
अनीर्यं नाशयेच्छीघ्रं पक्ष्णीञ्च विक्षुब्धिका । मुक्त-
शेषे च भोक्तव्यो नाशमात्रोरशोत्तमः । लवणमात्रा-
ज्जवेत् भक्त पुनर्भोजनमिच्छति । प्रत्यहं भोजनान्ते च
संश्लोष्यं रशोत्तमः । न राजायां भयं कापि सत्त्वं
सत्त्वं वदाप्यहम् । न देवं यस्य कस्यापि सदा गोप्यञ्च
कारयेत् । रघुः शङ्खद्रो वायु वेद्यानामुपकारकः” ।
शङ्खद्राविन् पु० शङ्खं द्वावयति द्रु-विष्-विनि । अश्व-
वेतसे राजनि० ।

शङ्खधरा स्त्री शङ्ख-धृ-इत० । हिवनोपिकायाम् रत्नमा० ।
शङ्खध्र पु० शङ्खं धरति ध्या-क । शङ्खवादके । किप् ।
शङ्खध्या इत्यप्यत्र ।

शङ्खनख पु० शङ्खस्य नख इव । शङ्खनखे (जोड्डा)
अमरः । शङ्खनीनामगम्यहस्ये शङ्खर० स्त्रीत्वमपि तस्य
ङीष् ।

शङ्खपुष्पी स्त्री शङ्ख इव पुष्पमस्याः ङीष् । (शङ्खाली)
इत्ये राजनि० । “शङ्खपुष्पी तु तोह्योष्णा मेध्या
क्षमिविषापहा” । राजवल्लभः “शङ्खपुष्पी सरा मेध्या
क्षणा मानसरोगतु । रघुः यनी कषायोष्णा मृति-
कान्तिबलान्निदा । दोषापक्षरभूतास्त्रकुटक्रमिविध-
प्रयुतः” भावप्र० । [हेमच० ।

शङ्खभृत् पु० शङ्खं विभर्त्ति ष-किप् । तत्त्वं च । विष्णो